

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA
DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 43
No. 9

29hb April 1999

TAMBAHAN No. 38
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 167.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN JEPUN) 1999

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967[Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967[Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Jepun) 1999.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Jepun dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Jepun (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat perkiraan itu berkuat kuasa.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN JEPUN BAGI
PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN YANG DITANDATANGANI DI KUALA
LUMPUR PADA 19 FEBRUARI 1999

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA

DENGAN KERAJAAN JEPUN

BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN
FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Jepun,

Berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua
kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin
di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai yang berikut:

(a) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
- (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Jepun:

- (i) cukai pendapatan;
- (ii) cukai syarikat; dan
- (iii) cukai penduduk tempatan;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Jepun”);

2. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang serupa atau yang sebahagian besarnya serupa, sama ada cukai negara atau tempatan, yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai yang disebut dalam perenggan 1. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan besar yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing dalam tempoh masa yang munasabah selepas perubahan itu.

Perkara 3

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang terhadapnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “Jepun”, apabila digunakan mengikut maksud geografi, ertinya semua wilayah Jepun, termasuklah laut wilayahnya, yang di dalamnya undang-undang berhubungan dengan cukai Jepun terpakai, dan semua kawasan yang melewati laut wilayahnya, termasuklah dasar laut dan tanah bawahnya, yang terhadapnya Jepun mempunyai bidang kuasa mengikut undang-undang antarabangsa dan yang di dalamnya undang-undang berhubungan dengan cukai Jepun terpakai;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Jepun, mengikut kehendak konteks;
- (d) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Jepun, mengikut kehendak konteks;
- (e) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain yang dikira sebagai suatu entiti bagi maksud cukai;
- (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau mana-mana entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu

dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;

- (i) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan Malaysia dan mana-mana orang, perkongsian, persatuan di sisi undang-undang dan mana-mana entiti yang lain yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di Malaysia;
 - (ii) dalam hal Jepun, semua individu yang mempunyai kerakyatan Jepun dan semua orang juridikal yang diwujudkan atau dikelolakan di bawah undang-undang Jepun dan semua organisasi tanpa personaliti juridikal yang dikira bagi maksud cukai Jepun sebagai orang juridikal yang diwujudkan atau dikelolakan di bawah undang-undang Jepun; dan
- (j) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
 - (ii) dalam hal Jepun, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Mengenai pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara Pejanji itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara Pejanji itu hendaklah mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara Pejanji itu.

Perkara 4

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji itu, boleh dicukai di dalamnya disebabkan oleh domisil, permastautinan, tempat ibu pejabat atau pejabat utama, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa sifatnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);

- (b) jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di mana-mana satu Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji yang dia ialah seorang rakyatnya;
- (d) jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat kedua-dua Negara Pejanji itu, pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang, selain seorang individu, ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menentukan melalui persetujuan bersama Negara Pejanji yang di dalamnya orang itu disifatkan sebagai pemastautin bagi maksud Perjanjian ini.

Perkara 5

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya sesuatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya keseluruhan atau sebahagian perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan.
2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel;
 - (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengekstrakan sumber alam yang lain.
3. Sesuatu tapak bangunan, projek pembinaan atau pemasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya menjadi establishmen tetap hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu berlanjutan lebih daripada enam bulan.
4. Walau apa pun peruntukan perenggan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establishmen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan sesuatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran;

- (c) penyenggaraan sesuatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan atau pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti yang lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu; dan
- (f) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap yang dihasilkan daripada kombinasi ini bersifat persediaan atau tambahan.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang-selain ejen bertaraf bebas yang baginya peruntukan perenggan 6 terpakai—bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, sekiranya orang itu:

- (a) ada, dan lazimnya menjalankan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu melainkan jika aktiviti orang itu terhadap kepada aktiviti-aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi pada lazimnya mengekalkan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut stok barang-barang atau dagangan yang daripadanya dia sering kali menghantar barang-barang atau dagangan bagi pihak perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di suatu Negara Pejanji semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

7. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tak alih terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber alam yang lain. Kapal dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk yang lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi tetapi hanya bagi sekian banyak keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya perusahaan itu ialah establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada dilakukan di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Setakat menjadi kebiasaan di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap atas dasar pengagihan keuntungan keseluruhan perusahaan itu kepada berbagai-bagai bahagian, tiada apa-apa jua dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang akan dicukai dengan pengagihan sedemikian sebagaimana yang menjadi kebiasaan; cara pengagihan yang digunakan hendaklah, bagaimanapun, suatu cara yang sedemikian rupa supaya hasilnya selaras dengan prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu.

6. Bagi maksud peruntukan perenggan yang terdahulu Perkara ini, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika ada sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

1. Keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu sahaja.

2. Walau apa pun peruntukan Perkara 2, berkenaan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa yang dijalankan oleh sesuatu perusahaan Negara Pejanji, perusahaan itu, jika perusahaan Malaysia, hendaklah dikecualikan daripada cukai perusahaan di Jepun, dan, jika perusahaan Jepun, hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai yang seumpama cukai perusahaan di Jepun yang boleh kemudian daripada ini dikenakan di Malaysia.

3. Peruntukan perenggan yang terdahulu Perkara ini hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

1. Jika—

(a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau

(b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang

berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, kerana syarat-syarat itu, telah tidak terakru, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan, mengikut peruntukan perenggan 1, dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji itu—dan mengenakan cukai dengan sewajarnya—keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan jika pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji bersetuju, selepas perundingan, bahawa semua atau sebahagian daripada keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu atas keuntungan yang dipersetujui itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, hendaklah diambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, suatu Negara Pejanji tidak boleh mengubah keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji itu dalam hal keadaan yang disebut dalam perenggan 1 selepas sepuluh tahun dari akhir tahun yang boleh dicukai yang dalamnya keuntungan yang akan tertakluk kepada perubahan itu akan, jika tidak kerana syarat-syarat yang disebut dalam perenggan 1, terakru kepada perusahaan itu. Peruntukan perenggan ini tidak terpakai dalam hal fraud atau keingkaran secara sengaja.

Perkara 10

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

(a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen jika pemunya benefisialnya ialah suatu syarikat yang memiliki sekurang-kurangnya 25 peratus daripada syer mengundi yang dikeluarkan oleh syarikat yang membayar dividen itu sepanjang tempoh enam bulan sebaik sebelum berakhirnya tempoh perakaunan yang baginya pengagihan keuntungan dibuat;

(b) 15 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal yang lain.

Peruntukan perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, selagi Malaysia tidak mengenakan cukai atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan atas keuntungan atau pendapatan sesuatu syarikat, dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada pemastautin Jepun hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan atas keuntungan atau pendapatan syarikat itu. Walau bagaimanapun, jika Malaysia mengenakan cukai atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan atas keuntungan atau pendapatan sesuatu syarikat, kadar yang ditetapkan di bawah peruntukan perenggan 2 hendaklah terpakai.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara Pejanji di mana syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaannya dividen ini dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan sesuatu establismen atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada suatu cukai atas keuntungan yang tak diagihkan itu walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 11

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana bunga itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan diperoleh daripada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, Bank Pusat Negara Pejanji yang satu lagi itu atau mana-mana institusi kewangan yang dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

4. Bagi maksud peruntukan perenggan 3, istilah “institusi kewangan yang dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan itu” ertinya:

(a) dalam hal Malaysia:

- (i) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad; dan
- (ii) mana-mana institusi kewangan yang lain yang modalnya dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji;

(b) dalam hal Jepun:

- (i) Bank Eksport-Import Jepun;
- (ii) Kumpulan Wang Kerjasama Ekonomi Luar Negara;
- (iii) Agensi Kerjasama Antarabangsa Jepun; dan
- (iv) mana-mana institusi kewangan yang lain yang modalnya dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan Jepun sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji.

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur termasuklah premium dan hadiah-hadiah yang ada hubung kait dengan sekuriti, bon atau debentur itu.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara Pejanji itu sendiri, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya atau pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen atau pusat kegiatan tetap yang

berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana royalti itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk perisian, filem sinematograf dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik, dan juga penerimaan daripada carter kapal kosong atau pesawat udara (selain yang diperkatakan dalam Perkara 8).

4. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara Pejanji itu sendiri, subbahagian politik atau, pihak berkuasa tempatannya atau pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen atau pusat kegiatan tetap, yang berkaitan dengannya tanggungan untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

5. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 4 hendaklah juga terpakai bagi hasil yang terbit daripada pemberimilikan apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk perisian, filem sinematograf dan filem atau pita untuk penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, atau formula atau proses rahsia, kecuali apabila peruntukan perenggan 2 Perkara 13 terpakai bagi laba yang akan diperolehi daripada hasil sedemikian.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 5 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti atau hasil itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti atau hasil itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti atau hasil itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Jika, oleh sebab perhubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti atau hasil itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti atau hasil itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta, selain harta tak alih, yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau apa-apa harta, selain harta tak alih, yang berkaitan dengan pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau berserta dengan keseluruhan perusahaan), atau daripada pusat kegiatan tetap itu, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa dan apa-apa harta, selain harta tak alih, yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

4. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 5 Perkara 12 dan perenggan yang terdahulu Perkara ini dan terbit dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 14

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti bebas yang lain boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika:

- (a) dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan aktivitinya; atau
- (b) jika dia berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang terjumlah kepada atau yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan.

Jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang sedemikian atau berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang disebut terdahulu, pendapatan itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu tetapi hanya sekian banyak daripada pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu atau yang diperoleh di Negara Pejanji yang satu lagi itu sepanjang tempoh atau tempoh-tempoh yang disebut terdahulu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18 dan 19 gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripadanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan, dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh sesuatu establismen atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai hanya di Negara Pejanji itu.

Perkara 16

Fi pengarah dan pembayaran lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 17

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Pendapatan sedemikian hendaklah, bagaimanapun, dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika aktiviti-aktiviti itu dijalankan oleh seseorang individu, yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebut, menurut program khas untuk pertukaran budaya yang dipersetujui antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan di suatu Negara Pejanji oleh seseorang penghibur atau seseorang ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

Pendapatan sedemikian hendaklah, bagaimanapun, dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji itu jika pendapatan sedemikian diperoleh daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh seseorang individu, yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, menurut program khas untuk pertukaran budaya yang dipersetujui antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji dan terakru kepada orang lain yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 18

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan yang lalu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

Perkara 19

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, pada menunaikan fungsi yang berupa fungsi kerajaan, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan individu itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu yang:

(i) juga rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang ke dalamnya sumbangan dibuat oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

3. Peruntukan Perkara 15, 16, 17 dan 18 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, dan bagi pencen, berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 20

Bayaran yang seseorang pelajar atau perantis perniagaan yang merupakan atau sebaik sebelum melawat suatu Negara Pejanji merupakan seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu semata-mata bagi maksud pendidikan atau latihan terima bagi maksud penyenggaraan, pendidikan atau latihannya hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, dengan syarat bahawa pembayaran tersebut dibuat kepadanya dari luar Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

Perkara 21

1. Butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua terbit yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaannya di Negara Pejanji yang satu lagi melalui establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen atau pusat kegiatan tetap sedemikian. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini dan terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 22

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Jepun yang kena dibayar di bawah undang-undang Jepun dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Jepun hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Jepun kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 25 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Jepun yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan sedemikian.

2. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang Jepun berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Jepun cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Jepun:

(a) Jika seseorang pemastautin Jepun memperoleh pendapatan daripada Malaysia yang boleh dicukai di Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini, jumlah cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Jepun yang dikenakan atas pemastautin itu. Jumlah kredit itu, walau bagaimanapun, tidak boleh melebihi bahagian cukai Jepun yang bersesuaian dengan pendapatan itu.

(b) Jika pendapatan yang diperoleh daripada Malaysia itu ialah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang merupakan pemastautin Jepun dan yang mempunyai tidak kurang daripada 25 peratus sama ada syer mengundi yang dikeluarkan oleh syarikat yang membayar dividen itu, atau keseluruhan syer yang dikeluarkan oleh syarikat itu, sepanjang tempoh enam bulan sebaik sebelum berakhirnya tempoh perakaunan yang baginya pengagihan keuntungan dibuat, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat yang membayar dividen itu berkenaan dengan pendapatannya.

3. Bagi maksud perenggan 2, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk jumlah cukai Malaysia yang akan dibayar sekiranya cukai Malaysia itu tidak dikurangkan atau dikecualikan mengikut langkah-langkah insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi menggalakkan perkembangan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin

diperkenalkan di Malaysia kemudiannya bagi mengubahsuaikan, atau sebagai tambahan kepada, langkah-langkah yang sedia ada, dengan syarat bahawa suatu perjanjian dibuat antara kedua-dua Kerajaan berkenaan dengan ruang lingkup manfaat yang diberikan oleh langkah-langkah tersebut.

4. Peruntukan perenggan 3 hendaklah terhenti berkuat kuasa berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin Jepun dalam mana-mana tahun boleh cukai bermula selepas 31 Disember tahun kalendar ketujuh yang mengikuti tahun kalendar yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 23

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain daripada atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, khususnya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh menjadi tertakluk. Peruntukan ini hendaklah, walau apa pun peruntukan Perkara 1, juga terpakai bagi orang yang bukan pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji. Bagaimanapun, peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan Malaysia untuk memberi rakyat Jepun yang tidak bermastautin di Malaysia apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaaian yang menurut undang-undang pada tarikh perjanjian ini ditandatangani terpakai hanya bagi rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaaian yang dilevikan ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.

Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaaian oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab kekeluargaan yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 7 Perkara 12, adalah terpakai, bunga, royalti dan pembayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud menentukan keuntungan boleh cukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah bunga, royalti dan pembayaran lain itu telah dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain daripada atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

Perkara 24

1. Jika seseorang berpendapat bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencucuaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwajib itu hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu berjustifikasi dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencucuaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini. Apa-apa perjanjian yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.

3. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencucuaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan mengikut maksud perenggan yang terdahulu Perkara ini.

Perkara 25

1. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencucuaian di bawahnya tidak bercanggah dengan peruntukan Perjanjian ini, atau bagi pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai-cukai sedemikian. Pertukaran maklumat tidaklah dihadkan oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama seperti maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara Pejanji itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan mengenai, atau pemutusan rayuan berhubungan dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat sedemikian hanya bagi maksud itu. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji kewajipan:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bertentangan dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia atau proses perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

Perkara 26

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 27

1. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari ketiga puluh selepas tarikh pertukaran nota yang memaklumkan satu sama lain bahawa tatacara undang-undang mereka masing-masing yang perlu untuk penguatkuasaan Perjanjian ini telah diselesaikan.

2. Perjanjian ini hendaklah terpakai:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan tahun-tahun penilaian kemudiannya;

(b) di Jepun:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, bagi jumlah yang boleh dicukai pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) mengenai cukai atas pendapatan yang tidak ditahan pada sumber dan cukai perusahaan, berhubungan dengan pendapatan bagi mana-mana tahun boleh cukai mulai pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

3. Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Jepun bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di Kuala Lumpur pada tiga puluh haribulan Januari 1970 hendaklah tamat dan terhenti berkuat kuasa berkenaan dengan cukai atas pendapatan yang baginya Perjanjian ini terpakai mengikut peruntukan perenggan 2.

Perkara 28

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh yang tidak terhad tetapi mana-mana satu Negara Pejanji boleh, pada atau sebelum hari ketiga puluh bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar bermula selepas tamatnya tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa, memberi Negara Pejanji yang satu lagi, melalui saluran diplomatik, notis penamatan secara bertulis, dan dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang notis itu diberikan;

(b) di Jepun:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, bagi jumlah yang boleh dicukai pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang mengikuti tahun yang notis penamatan itu diberikan;
- (ii) mengenai cukai atas pendapatan yang tidak ditahan pada sumber dan cukai perusahaan, berhubungan dengan pendapatan bagi mana-mana tahun boleh cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang mengikuti tahun yang notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN HAL TERSEBUT di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 19 haribulan Februari 1999 dalam bahasa Inggeris.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN JEPUN

PROTOKOL

Pada masa menandatangani perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Jepun bagi Pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian ini”), yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju bahawa peruntukan yang berikut hendaklah menjadi suatu bahagian integral Perjanjian ini.

1. Merujuk kepada perenggan 1 Perkara 6 Perjanjian ini, adalah difahami bahawa pendapatan daripada pertanian atau perhutanan termasuklah pendapatan daripada kebun atau ladang di Malaysia.
2. Merujuk kepada Perkara 19 Perjanjian ini, adalah difahami bahawa peruntukan-peruntukan perkara tersebut hendaklah juga terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, dan bagi pencen, yang dibayar oleh Kerajaan Malaysia melalui apa-apa institusi yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang bersifat kerajaan dan yang dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia.
3. Merujuk kepada perenggan 3 Perkara 23 Perjanjian ini, adalah difahami bahawa, bagi maksud membenarkan pengurangan bayaran perbelanjaan untuk bukan pemastautin, tiada apa-apa dalam perenggan tersebut boleh ditafsirkan sebagai menghalang Malaysia daripada mengenakan apa-apa kewajipan untuk menahan cukai daripada bayaran sedemikian.
4. Bagi maksud Perjanjian ini, adalah difahami bahawa istilah “pusat kegiatan tetap” ertinya pusat aktiviti yang bersifat tetap atau kekal di mana perkhidmatan persendirian yang bebas dijalankan.
5. (a) Jika seseorang (selain seseorang individu), yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, tidak menjalankan aktiviti substantif melalui kemudahan yang tetap di Negara Pejanji itu, pengecualian atau pengurangan cukai yang diperuntukkan dalam Perjanjian ini tidaklah terpakai bagi orang tersebut.
(b) Pengecualian atau pengurangan cukai yang diperuntukkan dalam Perjanjian ini tidaklah terpakai bagi mana-mana orang yang menjalankan aktiviti perniagaan luar pesisir di bawah peruntukan Seksyen 2(1) Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990 Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani, dan apa-apa ubah suaian kemudiannya peruntukan-peruntukan itu yang tidak menyentuh prinsip am Perjanjian ini, atau mana-mana orang lain yang menerima layanan fiskal khas yang seumpamanya menurut kuasa undang-undang Malaysia sebagaimana yang dipersetujui antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji.

PADA MENYAKSIKAN HAL TERSEBUT di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 19 haribulan Februari 1999, dalam bahasa Inggeris.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN
JEPUN

Dibuat 13 April 1999.
[Perb. 0.6869/3 Vol. 7(8); PN(PU²)80-A/II]

DATO' MUSTAPA BIN MOHAMED
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF JAPAN) ORDER 1999

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1961[*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1961[*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of Japan) Order 1999**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of Japan with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Japanese tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF JAPAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME SIGNED AT KUALA LUMPUR ON 19 FEBRUARY 1999

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF JAPAN

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of Japan,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and
the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of
the Contracting States.

Article 2

1. This Agreement shall apply to the following taxes:

(a) in Malaysia:

- (i) the income tax; and
- (ii) the petroleum income tax

(hereinafter referred to as “Malaysian tax”):

(b) in Japan:

- (i) the income tax;
- (ii) the corporation tax; and
- (iii) the local inhabitant taxes

(hereinafter referred to as “Japanese tax”).

2. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes, whether national or local, which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, those referred to in paragraph 1. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

Article 3

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Japan”, when used in a geographical sense, means all the territory of Japan, including its territorial sea, in which the laws relating to Japanese tax are in force, and all the area beyond its territorial sea, including the sea-bed and subsoil thereof, over which Japan has jurisdiction in accordance with international law and in which the laws relating to Japanese tax are in force;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Japan, as the context requires;
 - (d) the term “tax” means Malaysian tax or Japanese tax, as the context requires;
 - (e) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as an entity for tax purposes;
 - (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “nationals” means:
 - (i) in the case of Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;

- (ii) in the case of Japan, all individuals possessing the nationality of Japan and all juridical persons created or organized under the laws of Japan and all organizations without juridical personality treated for the purposes of Japanese tax as juridical persons created or organized under the laws of Japan; and
 - (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Japan, the Minister of Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the laws of that Contracting State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

Article 4

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of management or any other criterion of a similar nature.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall determine by mutual agreement the Contracting State of which that person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Agreement.

Article 5

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction or installation project or supervisory activities in connection therewith, constitutes a permanent establishment only if such site, project or activities last more than six months.

4. Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person—other than an agent of an independent status to whom the provisions of paragraph 6 apply—is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment

P.U. (A) 167.

in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned Contracting State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting immovable property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in that other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the provisions of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

P.U. (A) 167.

2. Notwithstanding the provisions of Article 2, in respect of the operation of ships or aircraft in international traffic carried on by an enterprise of a Contracting State, that enterprise, if an enterprise of Malaysia, shall be exempt from the enterprise tax in Japan, and, if an enterprise of Japan, shall be exempt from any tax similar to the enterprise tax in Japan which may hereafter be imposed in Malaysia.

3. The provisions of the preceding paragraphs of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes, in accordance with the provisions of paragraph 1, in the profits of an enterprise of that Contracting State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and where the competent authorities of the Contracting States agree, upon consultation, that all or part of the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those agreed profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a Contracting State shall not change the profits of an enterprise of that Contracting State in the circumstances referred to in paragraph 1 after ten years from the end of the taxable year in which the profits that would be subject to such change would, but for the conditions referred to in paragraph 1, have accrued to that enterprise. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud or wilful default.

Article 10

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which owns at least 25 per cent of the voting shares issued by the company paying the dividends during the period of six months immediately before the end of the accounting period for which the distribution of profits takes place;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, as long as Malaysia does not impose a tax on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of a company, dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Japan shall be exempt from any tax in Malaysia which may be chargeable on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of the company. However, where Malaysia imposes a tax on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of a company, the rate as prescribed under the provisions of paragraph 2 shall apply.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s

undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other Contracting State.

Article 11

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and derived by the Government of the other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, the Central Bank of that other Contracting State or any financial institution wholly owned by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

4. For the purposes of the provisions of paragraph 3, the term “financial institution wholly owned by that Government” means:

(a) in the case of Malaysia:

- (i) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad; and
- (ii) such other financial institutions the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia as may be agreed upon from time to time between the Governments of the two Contracting States:

(b) in the case of Japan:

- (i) the Export-Import Bank of Japan;
- (ii) the Overseas Economic Cooperation Fund;
- (iii) the Japan International Cooperation Agency; and
- (iv) such other financial institutions the capital of which is wholly owned by the Government of Japan as may be agreed upon from time to time between the Governments of the two Contracting States.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State

independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision or local authority thereof or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including software, cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, or secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, as well as receipts from a bare boat charter of ships or aircraft (other than those dealt with in Article 8).

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision or local authority thereof or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are

borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 4 shall likewise apply to proceeds arising from the alienation of any copyright of literary, artistic or scientific work including software cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, or secret formula or process, except when the provisions of paragraph 2 of Article 13 are applicable to the gains to be derived from such proceeds.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 5 shall not apply if the beneficial owner of the royalties or proceeds, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties or proceeds arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties or proceeds are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties or proceeds, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. Gains from the alienation of any property, other than immovable property, forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of any property, other than immovable property, pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other Contracting State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and any property, other than immovable property, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of any property other than that referred to in paragraph 5 of Article 12 and the preceding paragraphs of this Article and arising in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 14

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State unless:

- (a) he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; or
- (b) he is present in that other Contracting State for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned.

If he has such a fixed base or remains in that other Contracting State for the aforesaid period or periods, the income may be taxed in that other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base or is derived in that other Contracting State during the aforesaid period or periods.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of a employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:

- (a) the recipient is present in that other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of that other Contracting State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 16

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by an individual who is a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

Such income shall, however, be exempt from tax in that other Contracting State if such activities are exercised by an individual, being a resident of the first-mentioned Contracting State, pursuant to a special programme for cultural exchange agreed upon between the Governments of the two Contracting States.

2. Where income in respect of personal activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person who is a resident of the other Contracting State, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Such income shall, however, be exempt from tax in that Contracting State if such income is derived from the activities exercised by an individual, being a resident of the other Contracting State, pursuant to a special programme for cultural exchange agreed upon between the Governments of the two Contracting States and accrues to another person who is a resident of that other Contracting State.

Article 18

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that Contracting State.

Article 19

(1) (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or a political subdivision or local authority thereof, in the discharge of functions of a governmental nature, shall be taxable only in that Contracting State.

- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that other Contracting State who:
- (i) is a national of that other Contracting State; or
 - (ii) did not become a resident of that other Contracting State solely for the purpose of rendering the services.

2. Any pension paid by, or out of funds to which contributions are made by, a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or a political subdivision or local authority thereof shall be taxable only in that Contracting State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

Article 20

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State, provided that such payments are made to him from outside that first-mentioned Contracting State.

Article 21

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State.

Article 22

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysia tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Japanese tax payable under the laws of Japan and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Japan shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Japan to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 25 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Japanese tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. Subject to the laws of Japan regarding the allowance as a credit against Japanese tax of tax payable in any country other than Japan:

(a) Where a resident of Japan derives income from Malaysia which may be taxed in Malaysia in accordance with the provisions of this Agreement the amount of Malaysian tax payable in respect of that income shall be allowed as a credit against the Japanese tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed that part of the Japanese tax which is appropriate to that income.

(b) Where the income derived from Malaysia is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Japan and which owns not less than 25 per cent either of the voting shares issued by the company paying the dividend, or of the total shares issued by that company, during the period of six months immediately before the end of the accounting period for which the distribution of profits takes place, the credit shall take into account the Malaysian tax payable by the company paying the dividend in respect of its income.

3. For the purposes of paragraph 2, the term "Malaysian tax payable" shall be deemed to include the amount of Malaysian tax which would have been paid if the Malaysian tax had not been reduced or exempted in accordance with the special incentive measures under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, the existing measures, provided that an agreement is made between the two Governments in respect of the scope of the benefit accorded by the said measures.

4. The provisions of paragraph 3 shall cease to have effect in respect of income derived by a resident of Japan in any taxable year beginning after 31 December of the seventh calendar year next following the calendar year in which this Agreement enters into force.

Article 23

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals

of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States. However, this provision shall not be construed as obliging Malaysia to grant to nationals of Japan who are not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are available by laws on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.

Article 24

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those Contracting States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting States.

P.U. (A) 167.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article.

Article 25

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the provisions of this Agreement, or for the prevention of fiscal evasion with respect to such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 26

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of notes informing each other that their respective legal procedures necessary for entry into force of this Agreement have been completed.

2. This Agreement shall be applicable:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment;

(b) in Japan:

- (i) with respect to taxes withheld at source, for amounts taxable on or after the first day of January of the calendar year next following that in which this Agreement enters into force;
- (ii) with respect to taxes on income which are not withheld at source and the enterprise tax, as regards income for any taxable year beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which this Agreement enters into force.

3. The Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Japan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at Kuala Lumpur on the thirtieth day of January 1970 shall terminate and cease to have effect in respect of taxes on income to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 28

This Agreement shall continue in effect indefinitely but either Contracting State may, on or before the thirtieth day of June of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through the diplomatic channel, written notice of termination and, in such event, this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Japan:

- (i) with respect to taxes withheld at source, for amounts taxable on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
- (ii) with respect to taxes on income which are not withheld at source and the enterprise tax, as regards income for any taxable year beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur on this nineteenth day of February, 1999, in the English Language.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
JAPAN

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Japan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to paragraph 1 of Article 6 of the Agreement, it is understood that the income from agriculture or forestry shall include the income from a farm or plantation in Malaysia.
2. With reference to Article 19 of the Agreement, it is understood that the provisions of the said Article shall also apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, paid by the Government of Malaysia through any institution which conducts activities of a governmental nature and is wholly owned by the Government of Malaysia.
3. With reference to paragraph 3 of Article 23 of the Agreement, it is understood that, for the purposes of allowing deduction of a payment of expenses to a non-resident, nothing in the said paragraph shall be construed as preventing Malaysia from imposing any obligation to withhold tax from such a payment.

4. For the purposes of the Agreement, it is understood that the term “fixed base” means a centre of activities of a fixed or permanent character from which independent personal services are carried out.
5. (a) Where a person (other than an individual), being a resident of a Contracting State, is not conducting substantive activities through a fixed facility in that Contracting State, the exemption or reduction of tax provided for in the Agreement shall not apply to the said person.
- (b) The exemption or reduction of tax provided for in the Agreement shall not apply to any person carrying on offshore business activity under the provisions of Section 2(1) of the Labuan Offshore Business Activity Tax Act 1990 of Malaysia as they are in force at the date of the signature of the Agreement, and any subsequent modification of those provisions which shall not affect the general principle hereof, or such other persons who enjoy a similar special fiscal treatment by virtue of the laws of Malaysia as may be agreed upon between the Governments of the two Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur on this nineteenth day of February, 1999, in the English Language.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
JAPAN

Made 13 April 1999.
[Perb. 0.6869/3 Vol. 7(8); PN(PU²)80-A/II]

DATO' MUSTAPA BIN MOHAMED
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]